

GENERÁLNA PROKURATÚRA SLOVENSKEJ REPUBLIKY
ODBOR LEGISLATÍVY, STRATÉGIE a ÚSTAVNÉHO PRÁVA
oddelenie stratégie a analytických činností
ŠTÚROVA UL. 2, 812 85 BRATISLAVA 1

Gsa/4 1/22/1000 – 24

Bratislava 28. februára 2023

Opatrenie

Generálny prokurátor Slovenskej republiky vo veci stanoviska zo 16. februára 2005 sp. zn. V Spr 4033/2005 k postupu orgánov činných v trestnom konaní podľa § 158a Trestného poriadku (stanovisko s por. č. 1/2005), takto

rozhodol:

Podľa § 10 ods. 2 zákona číslo 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 153/2001 Z. z.“)

sa zrušuje

pisomné stanovisko zo 16. februára 2005 sp. zn. V Spr 4033/2005 k postupu orgánov činných v trestnom konaní podľa § 158a Trestného poriadku (stanovisko s por. č. 1/2005) a jeho záväznosť pre prokurátorov, právnych čakatel'ov prokuratúry a asistentov prokurátorov na účely aplikačnej praxe.

Opatrenie neobsahuje odôvodnenie, pretože zákon č. 153/2001 Z. z. výslovne neustanovuje túto časť rozhodnutia ako obligatórnu (ide o rozhodnutie technicko-organizačnej povahy podľa § 10 ods. 18 Trestného poriadku per analogiam).

Opatrenie má charakter konštitutívneho individuálneho právneho aktu s účinkami ex nunc.

M. Žilinka

Dr. h. c. JUDr. Maroš Žilinka, PhD.
generálny prokurátor Slovenskej republiky

Generálna prokuratúra
Slovenskej republiky

V Spr 4033/05-1

Ústredná evidencia stanovísk
generálneho prokurátora
Slovenskej republiky
Por. č. 1/2005

STANOVISKO
generálneho prokurátora Slovenskej republiky
podľa § 10 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre

zo 16. februára 2005

k postupu orgánov činných v trestnom konaní podľa § 158a Tr. por.

Oznámenie poškodeného podané podľa § 158a ods.1 Tr. por. pre skutok spáchaný v inom členskom štáte Európskej únie je možné postúpiť príslušnému orgánu tohto štátu len na základe čl. 21 ods. 1 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach (ETS č. 30).

O d ô v o d n e n i e :

Zákonom NR SR č. 403/2004 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov, bolo článkom III bod 32 transponované do právneho poriadku Slovenskej republiky Rámcové rozhodnutie rady Európskej únie z 15. marca 2001 o postavení obetí v trestnom konaní (2001/220/JHA) zverejnené v Úradnom vestníku EÚ č. L 082/2001.

Predmetným článkom sa zaviedlo do Tr. por. ustanovenie, ktoré znie:

§ 158a

(1) Poškodený trestným činom, ktorý bol spáchaný v inom členskom štáte Európskej únie ako v tom, kde má bydlisko, je oprávnený podať oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin, príslušnému orgánu štátu, kde má bydlisko, ak to nemohol alebo nechcel urobiť v štáte, v ktorom bol

trestný čin spáchaný.

(2) Prokurátor, vyšetrovateľ alebo policajný orgán, ktorému bolo oznámenie doručené a nie je príslušný vo veci konať, bezodkladne postúpi oznámenie príslušnému orgánu toho členského štátu Európskej únie, na území ktorého bol trestný čin spáchaný.

Z uvedeného vyplýva oprávnenie poškodeného podať vo svojom domovskom štáte trestné oznámenie pre skutok, ktorý bol spáchaný v inom členskom štáte. Tým je daná povinnosť orgánov uvedených v § 158 ods. 1 Tr. por. konať aj o oznámeniach o takých trestných činoch, kde nie je daná pôsobnosť Tr. zák. Slovenskej republiky.

Po zaprotokolovaní takéhoto oznámenia je orgán činný v trestnom konaní povinný toto neodkladne odstúpiť príslušnému orgánu členského štátu, kde bol skutok spáchaný. Odovzdanie tohto oznámenia (bez postupu podľa § 160 Tr. por.) je možné realizovať výlučne na základe čl. 21 ods.1 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach, podpísaného v Štrasburgu 20. IV. 1959, (ETS č. 30) publ. pod č. 550/1992 Zb. a to prostredníctvom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky ako ústredného justičného orgánu.

Priamy styk justičných orgánov pri zasielaní trestných oznámení do cudziny možno realizovať len na základe platnej dvojstrannej medzinárodnej zmluvy upravujúcej odovzdanie trestného oznámenia¹. Postúpenie oznámenia do cudziny priamo vyšetrovateľom alebo policajným orgánom nie je prípustné.²

Tento postup je odôvodnený prednosťou medzinárodnej zmluvy (v tomto prípade citovaného európskeho dohovoru) pred vnútroštátnym právnym poriadkom (§ 158a Tr. por.). Rámcové rozhodnutie o postavení obetí v trestnom konaní nemožno v zmysle článku 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky považovať za medzinárodnú zmluvu.

Toto stanovisko nadobúda záväznosť 16. februára 2005.

JUDr. Dobroslav Trnka
generálny prokurátor

¹ Toho času len s Poľskou republikou. (Oznámenie MZV SR 28/1998 Z.z. o uzavretí zmluvy medzi SR a PR o doplnení a uľahčení vykonávania ED o vzájomnej pomoci v trestných veciach, Varšava 25. marec 1997)

² Pri postúpení oznámenia do cudziny vyšetrovateľom alebo policajným orgánom reálne hrozí odmietnutie takéhoto podania a jeho následné vrátenie do SR, za účelom zväženia postupu podľa čl. 21 ED ETS č. 30, čím sa zbytočne predĺži doba do začatia konania v cudzine, v konečnom dôsledku v neprospech poškodeného.